

DELÍ ROCA

Membre del consell nacional d'SDP

Mentalitats analògiques

Hem deixat a mans de les corporacions la regulació de la revolució tecnològica

Tal com va fer la revolució industrial a finals del segle XIX, la revolució digital ens està superant. La informàtica i la intel·ligència artificial han canviat la nostra societat. Salvant les distàncies, tornem a viure el canvi de passar de l'artesanat tradicional a la fabricació industrial en cadena.

Llavors, els anomenats *ludites* es van organitzar per fer front a la industrialització, i van atacar màquines i fàbriques. S'ha dit que van ser els primers sindicalistes. Que feien front al capitalisme per defensar la nova classe obrera. Però sembla que no tot va ser tan idealista. El moviment *ludita* estava organitzat per artesans que veien perillar un sistema que els havia garantit el seu benestar durant molts anys. Un món, l'artesà, estrictament regulat, que va saltar enlaire a causa d'unes màquines, que ho feien tot més ràpid, a càrrec d'un personal poc qualificat. El negoci fabril consistia a treballar molt, a canvi d'un salari baix, i que la fàbrica no s'aturés mai.

Pel que fa a la regulació legal de les noves tecnologies, tant la industrial com la digital, els parlaments sempre han anat tard. Aleshores, la regulació de l'impacte de la revolució tecnològica sobre l'economia, la societat, les persones es va deixar a mans dels capitosts impulsors.

Ara passa el mateix amb la revolució digital. Hem deixat a mans de les mateixes corporacions, propietàries de la tecnologia digital, el seu desplegament. És com posar la guineu a vigilar les gallines. Això ha impedit la re-

captació fiscal sobre els enormes beneficis que genera el negoci de les grans corporacions d'internet. S'ha permès la violació de drets encara considerats fonamentals, la sistemàtica invasió de la privacitat, fins i tot, la inviolabilitat de la llar. En definitiva, s'està impossibilitant poder viure voluntàriament d'incògnit.

Gràcies a les dades que alegrement donem, els de la GAFA (Google, Apple, Facebook i Amazon) han construït una bombolla digital, per fer-nos creure que la nostra vida és ideal.

La GAFA ha construït una bombolla digital per fer-nos creure que la nostra vida és ideal

Les decisions més importants encara les prenen persones amb mentalitat analògica

Però, més enllà d'una necessària regulació legislativa de la revolució digital, hi ha un altre àmbit en què cal avançar. Tota revolució implica una evolució en la nostra manera de percebre el món, en la nostra manera de pensar, fins i tot, del nostre discerniment a l'hora de prendre una decisió. La societat actual es troba dividida entre persones analògiques i persones digitals. Els sociòlegs expliquen que els partits conservadors segueixen sent els preferits per

als analògics, però que les noves formacions ja ho són per als digitals. Aquesta divisió no només té conseqüències polítiques. Hi ha una capa més subtil que ens afecta en el nostre dia a dia, perquè implica el natural relleu generacional. Les decisions més importants encara les prenen persones amb mentalitat analògica. Això passa tant en les famílies o les empreses, com en les institucions polítiques i econòmiques.

No ens hauria d'estranyar, doncs, que el país vagi endarrerit, que perdi atractiu i competitivitat. Per una banda, perquè els sectors més conservadors es resisteixen a evolucionar, i influeixen en les institucions polítiques per mantenir una mica més els seus privilegis. Per l'altra, perquè les institucions polítiques estan majoritàriament constituïdes per persones amb una mentalitat analògica, incapaç de percebre com funciona el món. No entenen que avui dia les variables ja no són constants. Per aquest motiu, la frase més escoltada per qualsevol jove emprenedor que vol tirar endavant una iniciativa empresarial, en consonància amb les tecnologies digitals, és que això "encara no està regulat". Els joves, enfrontats amb institucions polítiques i econòmiques amb mentalitat analògica, se senten incompresos, frustrats i indignats.

Així doncs, la prioritat política hauria de ser la creació d'un habitat legislatiu i reglamentari d'acord amb els temps que corren, amb l'objectiu d'atreure talent extern i alhora evitar la marxa del nostre.